

การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลให้นักกีฬาฟุตบอล ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

According to the Four Principles of Iddhipada for Football Skills Promoting for Football Players of College of Asian Scholars, Khon Kaen Province

พรสุดา ชูช่วย¹, สิรินาถ งามประเสริฐ², วชิรา จันทร์คายโคตร³

Pomsuda Chuchuy¹, Sirinat Ngamprasert², Wachira Chankhaikhot³

^{1,2}หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจกีฬา วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

³หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย

^{1,2}Bachelor of Business Administration Program in Sports Business Management, College of Asian Scholars

³Bachelor of Business Administration Program in Business Computer, College of Asian Scholars

Corresponding author. Email: pomsuda@cas.ac.th

(Received: November 22, 2023; Revised: January 7, 2024; Accepted: January 14, 2024)

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น และ 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาผู้เล่นชุดปัจจุบัน และทีมงานประจำสโมสร วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จำนวน 95 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเลือกแบบเจาะจง ใช้การสัมภาษณ์ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เครื่องมือใช้เป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และวิเคราะห์เนื้อหาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยวิธีการตีความแล้วนำเสนอแบบพรรณนา

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลี้ยงบอล การรับบอล การส่งบอล และการครองบอล และ 2) ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น จากการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอล 4 ทักษะ ประกอบด้วย การเลี้ยงบอล การครองบอล การรับบอล และการส่งบอล พบว่า การพัฒนาทักษะด้วยฉันทะ (passion) ควรฝึกพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดความรักความพึงพอใจ มีความมั่นใจขณะบอลอยู่กับเท้า สร้างบรรยากาศให้นักกีฬารู้สึกดี มีความสุข การพัฒนาทักษะการเล่นด้วยวิริยะ (Grit) ควรพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดการฝึกซ้อมซ้ำๆ และสร้างความมั่นใจ ถ้าตัดสิ้นใจกล้าแสดงออกมีความภาคภูมิใจในตัวเองความขยันในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มขนาดกล้ามเนื้อร่างกายแข็งแรง การพัฒนาทักษะด้วยจิตตะ (focus) พัฒนาให้นักกีฬามีทักษะในการเล่นเป็นทีม มีการเตรียมพร้อมในการซ้อม มีความรับผิดชอบตำแหน่ง ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และการพัฒนาทักษะด้วยวิมังสา (monitoring) มีการกำหนดเป้าหมายวางแผนการพัฒนาทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง ฝึกคิดวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุข้อแก้ไขต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง นำมาฝึกซ้อม

คำสำคัญ : แนวทางการพัฒนา; กีฬาฟุตบอล; หลักอิทธิบาท 4

Abstract

The objectives of this research are: 1) to study the current condition football skills training for football athletes Asian Graduate College Khon Kaen Province and 2) to study guidelines for developing football playing skills with the 4 principles of influence of football athletes, College of Asian Scholars, Khon Kaen Province. The sample group includes the current team of athletes and the club team of College of Asian Graduates, 95 people. The tool used is a questionnaire with 5 levels of assessment. Data is analyzed by frequency distribution, percentage, mean, and standard deviation, and phase 2 study of guidelines for developing football playing skills using the 4 principles of influence of football athletes, College of Asian Scholars, Khon Kaen Province. The specific group of informants selected includes: 5 experts gathered information by interviewing and analyze the content of the data obtained from the interviews by interpreting and presenting them descriptively.

The results of the research were found: 1) results of the study of the current conditions of football skill training of football athletes. Overall, it is at a high level. When considering each aspect, it was found that all aspects were at a high level and can be arranged in order of average opinions from highest to lowest, including dribbling, receiving the ball, passing the ball, and possession of the ball and 2) results of study of guidelines for developing football playing skills using the 4 principles of influence of football athletes of College of Asian Scholars, Khon Kaen Province consists of 4 skills: 1) dribbling the ball, 2) controlling the ball, 3) receiving the ball, and 4) passing the ball. It was found that developing skills with passion, athletes should practice developing skills to create love and satisfaction, have confidence while the ball is at your feet, create an atmosphere for athletes to feel good and happy. Developing the skill of playing with grit should develop the skill of the athlete through repeated practice and build confidence Courage to make decisions, dare to express yourself, have pride in yourself, diligence in training to increase muscle size, strong body. Developing skills with focus there is preparation for rehearsal, have responsibility for the position that one has been assigned and developing skills with monitoring, setting goals and plans for every development. continuous side practice analytical thinking to find causes and solutions to develop yourself, bring it to practice.

Keywords: Development guidelines; football sports; Iddipada 4 principles

1. บทนำ

การปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มีขอบเขตครอบคลุมทั้งในเรื่อง การนำหลักธรรมทางศาสนาใช้ในการพัฒนาจิตใจ ปัญญาและการพัฒนาประเทศ มรดกทางวัฒนธรรม เอกลักษณ์ที่สั่งงาม ของชาติ การส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ พร้อมนำมาใช้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและความเป็นเลิศ การส่งเสริม การมีงานทำการคุ้มครองแรงงานให้มีความปลอดภัยสุขอนามัย รายได้และสวัสดิการที่ดี การประกันสังคม การพัฒนา ทรัพยากรมนุษย์ในด้านความมั่นคง สุขภาพ และปัจจัยในการดำรงชีวิต ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า แต่ละมิติล้วนมีความเชื่อมโยงกัน และสามารถทำให้เกิดการหลอมรวมนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาคนในชาติให้มีความเข้มแข็ง บนพื้นฐานของเศรษฐกิจที่พอ

เพียงแต่มีความเข้มแข็งมั่นคงโดยมีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐานของการสะท้อนความเป็นชาติ ที่ต้องผสานกับความเข้าใจในอิทธิพลและบริบทของกระแสโลกเพื่อให้เกิดความสมดุลทั้งสองส่วน อีกทั้งยังรวมถึงการสร้างสังคมบนฐานของคุณธรรมจริยธรรมร่วมกับกีฬาและการออกกำลังกายที่จะช่วยสร้างผลลัพธ์สำคัญสองส่วนคือ สุขภาพที่ดีและการสร้างทัศนคติพึงประสงค์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเคารพ (Respect) ทั้งต่อผู้อื่นตนเอง และกฎกติกาของสังคม ด้านมิตรภาพ (Friendship) ที่ก่อให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและระหว่างองค์กรและด้านความเป็นเลิศ (Excellence) ที่หลายขีดจำกัดของมนุษย์ ภายใต้แนวคิดเร็วขึ้น สูงขึ้น แข็งแรงขึ้น และเรื่องแรงงาน คือ การพัฒนากำลังแรงงาน (Supply) ให้มีคุณภาพ และมีความสามารถเป็นผู้ประกอบการเอง เพื่อสร้างผลผลิตให้ประเทศและนำมาซึ่งความมั่นคงทั้งของตนเอง สังคม ร่วมกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเป็นการเติมเต็มการพัฒนา และส่งเสริมในมิติอื่น ๆ สำหรับคนทุกกลุ่มทุกช่วงวัยตั้งแต่แรกเกิด ในทุกภาคส่วน และทุกพื้นที่เพื่อให้ได้รับการพัฒนาไปสู่ศักยภาพสูงสุด มีความสุขของแต่ละคน มีสมรรถนะสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 เตรียมความพร้อมสู่ความเป็นเลิศนำไปสู่การเติบโตและสร้างความมั่นคงในชีวิตได้อย่างยั่งยืน สามารถเป็นที่พึ่งของตนเอง และสังคมจนวาระสุดท้ายของชีวิตเพื่อเป็นการลดภาระแก่สังคม และครอบครัวและลดระยะเวลาให้สั้นที่สุดที่ต้องอาศัยผู้อื่นค้ำจุนดูแล (คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2563)

กีฬา มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ทั้งในด้านสุขภาพพลานามัยและด้านจิตใจเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้ประชาชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง ครอบครัวชุมชน และสังคม นำไปสู่การมีส่วนร่วมในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองได้อย่างมีประสิทธิภาพ กีฬานำไปใช้เป็นเครื่องมือเพื่อสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชนในประเทศที่พัฒนาแล้วทั่วโลกจะอาศัยกระบวนการของกีฬาเพื่อสร้างการมีส่วนร่วม เพื่อสร้างเครือข่ายชุมชน ตลอดจนการสร้างจิตสำนึกในการดำรงชีวิตที่มีคุณธรรม มีวินัย และมีความรับผิดชอบหน้าที่ เคารพในสิทธิของตนเองและผู้อื่น เป็นรากฐานที่ดีของสังคม องค์กรของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกรวมทั้งองค์กรระหว่างประเทศจึงได้สนับสนุนให้มีการใช้ในกีฬาก่อร่างร่างกาย และนั่นหนทางการ เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตของประชากรของประเทศตน (กษพรธม มณีนวษ์, 2562) ปัจจุบันการกีฬา และการออกกำลังกายได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายจนกลายเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตการที่ประชาชนและเยาวชนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย และกีฬานั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการสนับสนุน และการส่งเสริมจากภาครัฐ ซึ่งเห็นได้จากการจัดตั้งกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาขึ้น เพื่อดำเนินนโยบายในการส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาการกีฬาของชาติ (จักรพันธ์ ทิพย์โอฬาร, 2564) ซึ่งมีความสอดคล้องกับการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ กบยยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ (คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2565) เกี่ยวกับการเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคม และพัฒนาประเทศ ได้แก่ การส่งเสริมการออกกำลังกายและกีฬาขั้นพื้นฐานให้กลายเป็นวิถีชีวิต การส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมออกกำลังกาย กีฬาและนั่นหนทางการ การส่งเสริมกีฬาเพื่อพัฒนาสู่ระดับอาชีพ และการพัฒนาบุคลากรด้านการกีฬา และนั่นหนทางการเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมกีฬา ดังนั้น การปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงาน และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงถือเป็นกระบวนการสำคัญ ที่จะก่อให้เกิดฐานรากที่แข็งแรง คือ การพัฒนาที่มีคนเป็นศูนย์กลาง โดยให้ความสำคัญกับการเตรียม และพัฒนาสมรรถนะคนทั้งเรื่องความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ และสุขภาพกายและใจที่แข็งแรงส่งเสริมการมีชีวิตที่มั่นคงบนพื้นฐานของความเสมอภาค รวมถึงการสร้างความเข้าใจในรากเหง้าความเป็นไทย และการเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งถือว่าเป็นส่วนรากแก้วที่สำคัญในการนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาของประเทศตามที่ตั้งไว้

กีฬาฟุตบอลเป็นกีฬาสมัยใหม่ที่ได้รับการยอมรับจากผู้คนไปทั่วทุกมุมโลก มีการแพร่กระจายออกจากสหราชอาณาจักรตามการล่าอาณานิคมไปหลายทวีปทั่วโลกเป็นในลักษณะของการพักผ่อนหย่อนใจอย่างหนึ่งของกลุ่มคนในชนชั้นต่าง ๆ เมื่อมีการพัฒนาเศรษฐกิจที่ต้องการขยายกำลังการผลิตโดยใช้แรงงาน เครื่องจักร จนเกิดเวลางานกับเวลาว่าง

ในช่วงศตวรรษที่ 17 การหากิจกรรมทำระหว่างการทำงาน และเวลาว่างเพื่อความพักผ่อนหย่อนใจ เพื่อความบันเทิงของชนชั้นแรงงานที่ได้ใช้แรงออกกำลังกาย มีการแข่งขันจนกลายเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งขึ้นมาได้ (กรุงเทพฯ นพรัตน์, 2563) สอดคล้องกับชัยพิพัฒน์ นิสิตธิชัย (2564) ได้กล่าวว่า กีฬาฟุตบอลนับได้ว่าเป็นกีฬาอดนิมของไทยและของคนทั่วโลก ซึ่งการที่คนเราจะประสบผลสำเร็จในการเป็นนักกีฬาฟุตบอลได้นั้นนอกจากความมุ่งมั่น และการมีสุขภาพกายใจที่แข็งแรงแล้ว ยังจะต้องอาศัยปัจจัยหลายๆด้านประกอบอีกด้วยนักกีฬาฟุตบอลเป็นความใฝ่ฝันของนักเรียนในแต่ละโรงเรียนอีกหลายๆคน ที่ต้องการเป็นตัวแทนของโรงเรียนที่ตัวเองกำลังศึกษาอยู่ ซึ่งอาจมีเป้าหมายแตกต่างกัน เช่น อาจเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ หรือเพื่อเป็นการออกกำลังกายให้เป็นผู้มีสุขภาพแข็งแรง หรือเพื่อเป็นจุดเด่นให้คนอื่นสนใจ แต่ท้ายสุดของเป้าหมายเหล่านั้นก็เพียงต้องการเป็นผู้ชนะในเกมกีฬาฟุตบอลนั่นเอง และสารัช ชานิศาสตร์ (2564) ได้กล่าวว่ากีฬาฟุตบอลถือเป็นกีฬาอดนิมที่ทุกคนสามารถเรียนรู้และใช้พัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ ซึ่งสามารถเล่นได้ทุกเพศทุกวัย และผู้คนที่ให้ความสนใจและติดตามจากทั่วโลกฟุตบอลเป็นกีฬาที่มีจุดเด่นในด้านความสนุกสนาน ตื่นเต้น ไร้ใจ ให้ความบันเทิงแก่ผู้ชมจนสามารถดึงดูดให้ทุกสายตาดูจับจ้องมาที่เกมการแข่งขันได้ อีกทั้งยังมีช่องทางในการรับชมที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้ โดยในปัจจุบันฟุตบอลยังกลายเป็นธุรกิจสำคัญที่ทำกำไรได้อย่างมหาศาลจึงมีการแข่งขันกันพัฒนาศักยภาพทั้งในระดับประเทศ สโมสร หรือแม้กระทั่งตัวนักกีฬาเองเพื่อเป้าหมายหนึ่งเดียวคือความสำเร็จและถ้วยรางวัล

การจัดการเรียนรู้อาชีพฟุตบอลให้แก่ักกีฬาโดยมีการบูรณาการ การฝึกทักษะและวิชาการวิชาฟุตบอลตามแนวพุทธศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์กับวิธีการที่มุ่งเน้นการพัฒนาบุคคลให้รอบคอบ รอบด้านและครอบคลุมทุกระดับของการพัฒนา ความมุ่งหมายของการศึกษาทางฝ่ายโลก เพื่อให้ักกีฬาที่มีความรู้ที่ได้จากการฝึกซ้อมนำไปเป็นพื้นฐานสู่การเป็นนักฟุตบอลอาชีพ หรือเพื่อเลื่อนสถานะภาพทางสังคมให้สูงขึ้น ส่วนการศึกษาตามวิถีพุทธนั้นมุ่งเพื่อพัฒนาศักยภาพให้รู้จักปฏิบัติต่อโลกและชีวิตได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากมนุษย์อยู่ท่ามกลางสิ่งแวดล้อมธรรมชาติและสังคมมนุษย์ นอกจากต้องเผชิญกับสิ่งแวดล้อมภายนอกที่บีบคั้นด้วยการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลา และการดำรงอยู่ของร่างกาย จึงต้องเรียนรู้การปฏิบัติต่อโลกและชีวิตอย่างถูกต้องการศึกษาตามแนววิถีพุทธถือว่าการเรียนรู้จริง ได้ผลจริง ต้องปฏิบัติจริง ภาคปฏิบัติเป็นเรื่องของการฝึกฝนอบรมกายและจิตใจ เรียกว่า อิทธิบาท ซึ่งอิทธิบาท คือ ฐานหรือหนทางสู่ความสำเร็จ หรือเครื่องมือทำให้ถึงความสำเร็จทางแห่งความสำเร็จ คุณธรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จแห่งผลที่มุ่งหมายประกอบด้วย ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และวิมังสา รวมเรียกว่า อิทธิบาท 4 หรือหลักธรรม 4 ประการ และหลักธรรมทั้ง 4 ประการนี้มีความสัมพันธ์กันและมีความต่อเนื่องกันเป็นอย่างดี

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักธรรมสำหรับพระพุทธศาสนาที่นำมาใช้ในการฝึกทักษะ สติ สมาธิ ในการเล่นฟุตบอล คือ อิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และ วิมังสา ซึ่งการทำงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ เราต่างก็เฝ้าหาทฤษฎีแห่งความสำเร็จมากมาย มาใช้แก้ปัญหาและหาหนทางเจริญก้าวหน้าในหน้าที่การงาน หรือการใช้ชีวิตประจำวัน หลักธรรมที่ว่าคือ อิทธิบาท 4 ซึ่งเป็นธรรมะที่นำไปสู่ความสำเร็จ ธีรพล ศรีเปะบัว (2566) กล่าวถึง ฉันทะ คือ ความรักความพอใจในงาน เพราะฉะนั้นจึงต้องสำรวจตนเองก่อนว่า มีความชอบหรือศรัทธางานด้านใด แล้วมุ่งไปในเส้นทางนั้น วิริยะ คือ ความขยันหมั่นเพียรกับงานที่มี งานทุกอย่างจะสำเร็จได้ต้องอาศัยความขยันหมั่นเพียร ความวิริยะจึงเป็นเครื่องมืออีกอย่างหนึ่งที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้ จิตตะ คือ เอาใจใส่รับผิดชอบกับงานที่ทำ จิตใจที่จดจ่อกับงานล้วนเกิดผลดีต่องานที่ทำจิตตะเป็นธรรมะที่แสดงถึงสติ ความรอบคอบและความรับผิดชอบที่จะตามมา จิตตะจึงมีความสำคัญในการทำงานโดยไม่วกแวกออกไปนอกกลุ่มนอกทาง และวิมังสา คือ การพินิจพิเคราะห์และใช้ปัญญาตรวจสอบงาน การพินิจพิเคราะห์ หมายความว่าทำงานด้วยปัญญา ด้วยสมองคิด ไม่ใช่สักแต่ว่าทำ จะเห็นได้ว่า หากเรานำอิทธิบาท 4 มาปรับใช้ในการทำงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน รักงานที่ทำ ขยันทำงาน รับผิดชอบงาน และรู้จักไตร่ตรองให้ถี่ถ้วน ทางแห่งความสำเร็จก็คงไม่เกินเอื้อม สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป.อ.ปยุตโต) (2561) กล่าวว่า นอกจากการที่จะมีความไม่สันโดษ และสันโดษที่ถูกต้องแล้ว

เพราะฉันทะทำให้ใจมาอยู่กับงาน สิ่งที่ทำ สิ่งที่เป็นเป้าหมาย ทำให้เกิดจิตใจฝักใฝ่ เมื่อใจฝักใฝ่ก็ทำงานด้วยความแน่วแน่มั่นคง จึงสภาพที่จิตแน่วแน่มั่นอยู่กับสิ่งที่กระทำนั้น เราเรียกว่าเป็นสมาธินั่นเอง

จากความเป็นมา และความสำคัญดังที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาเรื่องการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลนักกีฬาฟุตบอล ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น เพื่อเป็นข้อมูลให้หน่วยงานวิทยาลัยที่เกี่ยวข้อง และผู้ที่สนใจในกีฬาฟุตบอลสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

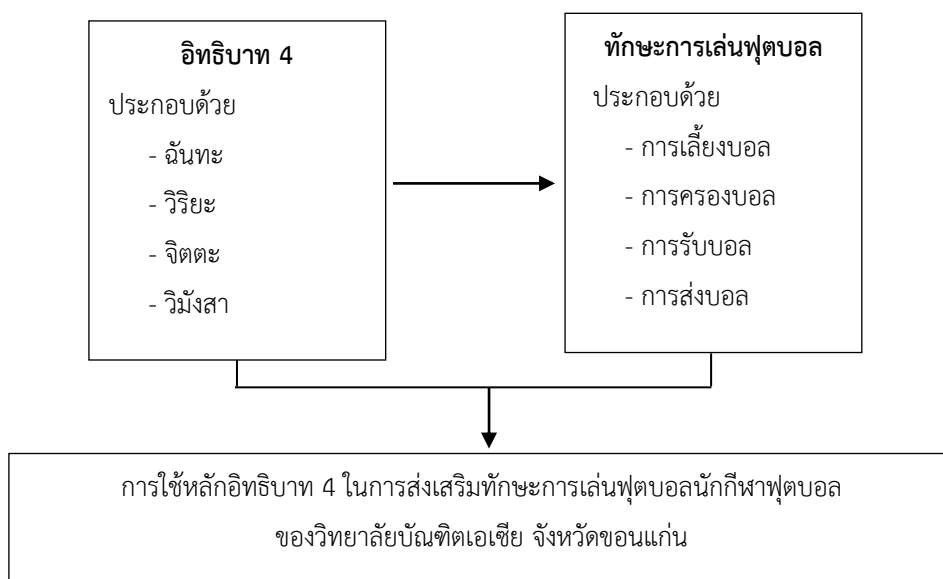
2. วัตถุประสงค์การวิจัย (Objective)

2.1 ศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

2.2 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลโดยใช้หลักอิทธิบาท 4 นักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย (Conceptual Framework)

จากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำมาสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย การใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลนักกีฬาฟุตบอล ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1 ประชากร

ประชากรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาผู้เล่นชุดปัจจุบัน และทีมงานประจำสโมสร วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จำนวน 116 คน จำแนกเป็น นักกีฬาผู้เล่นชุดปัจจุบัน จำนวน 99 คน และทีมงานประจำสโมสร วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จำนวน 17 คน

4.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักกีฬาผู้เล่นชุดปัจจุบัน และทีมงานประจำสโมสร วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จำนวน 95 คน ในการกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำแนกเป็น นักกีฬาผู้เล่นชุดปัจจุบัน จำนวน 79 คน และทีมงานประจำสโมสร วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จำนวน 16 คน ผู้วิจัยการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan) การประมาณค่าสัดส่วนของประชากรและกำหนดให้สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร เท่ากับ 0.5 ระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 5% และระดับความเชื่อมั่น 95% และจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ

4.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ประกอบด้วย ทีมงานประจำสโมสรฟุตบอลขอนแก่น จำนวน 5 คน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารสโมสร จำนวน 2 คน และ 2) ทีมงานผู้ฝึกสอนชุดใหญ่ จำนวน 3 คน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ขอบเขตด้านเนื้อหา ได้แก่ หลักอิทธิบาท 4 ประกอบด้วย ฉันทะ วิริยะ จิตตะ และ วิมังสาแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ตลอดจนแนวคิดเกี่ยวกับกีฬาฟุตบอล และทักษะ 4 ด้าน คือ 1) การเลี้ยงบอล 2) การครองบอล 3) การรับบอล และ 4) การส่งบอล

5. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มุ่งเน้นที่จะศึกษาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลนักกีฬาฟุตบอลของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ครั้งนี้ มีวิธีการดำเนินการตามขั้นตอนการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ คือ

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ซึ่งเป็นแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยการสังเคราะห์จากเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยมีคำถามครอบคลุมเนื้อหาเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล 4 ด้าน คือ 1) ฉันทะ 2) วิริยะ 3) จิตตะ และ 4) วิมังสา โดยเกณฑ์ระดับคะแนน ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการฝึกทักษะในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีการฝึกทักษะในระดับมาก
- 3 หมายถึง มีการฝึกทักษะในระดับปานกลาง
- 2 หมายถึง มีการฝึกทักษะในระดับน้อย
- 1 หมายถึง มีการฝึกทักษะในระดับน้อยที่สุด

เกณฑ์การตีความของการแสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งจะนำคะแนนที่ได้รับจากการประเมินแบบสอบถามสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น มาคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยเพื่อทำการประเมินตามเกณฑ์ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 มีความคิดเห็น/เห็นด้วย มากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 มีความคิดเห็น/เห็นด้วย มาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 มีความคิดเห็น/เห็นด้วย ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 มีความคิดเห็น/เห็นด้วย น้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 มีความคิดเห็น/เห็นด้วย น้อยที่สุด

1.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัย

การสร้างเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1.2.1 ศึกษาค้นคว้าเอกสารแนวคิดหลักการทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา จากเอกสารตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาประกอบเป็นแนวความคิดแล้วสร้างแบบสอบถามภายใต้กรอบแนวคิด

1.2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามประเภทต่าง ๆ จากหนังสือและศึกษาแบบสอบถามงานวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องพร้อมกำหนดรูปแบบและขอบเขตของเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.3 กำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัยรวมถึงศึกษาองค์ประกอบประเด็นเนื้อหาและโครงสร้างของแบบสอบถาม และปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล

1.2.4 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามแบบมาตรฐานประมาณค่าของ Best and Khan (ธานีรินทร์ ศิลป์จารุ, 2550)

1.2.5 กำหนดรูปแบบข้อคำถามโดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

1.2.6 สร้างแบบสอบถามฉบับร่างตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมลักษณะที่ต้องการวัด การใช้ภาษาที่ชัดเจนไม่คลุมเครือ และปรับปรุงแก้ไขก่อนเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญให้ข้อเสนอแนะอีกครั้ง

1.2.7 นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้องจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมความถูกต้องด้านภาษาที่ใช้และข้อเสนอแนะโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objectives Congruent: IOC) โดยกำหนดค่า

+1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

0 เมื่อไม่แน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

-1 เมื่อแน่ใจว่า ข้อคำถามนั้น ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์ในการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของข้อคำถามพบว่า ข้อคำถามมีค่าตั้งแต่ 0.60 - 1.00 ซึ่งแสดงว่าข้อคำถามทุกข้อคำถาม มีความสอดคล้องกับกับนิยามเชิงปฏิบัติการและวัตถุประสงค์การวิจัยสามารถนำไปสร้างเป็นแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ได้

1.2.8 นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญแล้วนำไปทดลอง (Try Out) จำนวน 20 คน จากสโมสรมอดินแดง จังหวัดขอนแก่น ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อโดยใช้วิธี Item-Total Correlation ได้ค่าระหว่าง 0.28-0.62 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

1.2.9 คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสอดคล้องของเนื้อหาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ทั้งฉบับโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach)

1.2.10 นำแบบสอบถามจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขอนหนังสือจากคณะฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยถึงผู้บริหารสโมสรฟุตบอลวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

2.2 ผู้วิจัยส่งหนังสือจากคณะฯ ไปยังผู้บริหารสโมสรฟุตบอลวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2.3 ผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ ผู้บริหารทีมฟุตบอลฯ ในการส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการประเมินและให้ข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปโดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

3.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบจากนั้นนำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.1.1 วิเคราะห์ข้อมูล ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) แล้วนำเสนอเป็นตารางประกอบความเรียงท้ายตาราง

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เกี่ยวกับระดับสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ระยะที่ 2 ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลโดยใช้หลักอิทธิบาท 4 นักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

1. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้คือแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างประเด็นคำถามเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลโดยใช้หลักอิทธิบาท 4 นักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

1.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมเป็นแบบสัมภาษณ์ที่มีการเตรียมข้อคำถามไว้เรียบร้อยแล้ว

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการขอนหนังสือแนะนำตัวจากจากคณะฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์การเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยถึงผู้บริหารสโมสรฟุตบอลวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น เพื่อขอความร่วมมือไปยังผู้ให้สัมภาษณ์ ทั้ง 5 คน ที่ได้กำหนดไว้โดยขออนุญาตสัมภาษณ์เกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลโดยใช้หลักอิทธิบาท 4 นักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

2.2 ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล ทั้ง 5 คน
2.3 ในการสัมภาษณ์แต่ละครั้งผู้วิจัยทำการจดบันทึกและบันทึกเสียงไว้ทุกครั้งโดยขออนุญาตในการบันทึกก่อนทำการบันทึก

3. ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์โดยวิธีการตีความ และสร้างข้อสรุปซึ่งดำเนินการดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสัมภาษณ์อีกครั้งเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง และเชื่อถือได้

3.2 ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์การสัมภาษณ์การพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลโดยใช้หลักอิทธิบาท 4 นักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่นและนำเสนอโดยการพรรณนา

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา

6.1.1 ผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 95 คน เมื่อจำแนกตามเพศชาย จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 100 จำแนกตามอายุ ต่ำกว่า 20 ปี จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 18.89 และอายุ 20 – 25 ปี จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 66.45 จำแนกตามระดับการศึกษา ต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 29.47 และปริญญาตรี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 70.53 จำแนกตามตำแหน่งผู้เล่นในปัจจุบัน ผู้รักษาประตู จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 3.16 กองหน้า จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 23.16 กองหลัง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 17.89 แนวซ้ายและขวา จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 กองกลาง จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 27.37 เซ็นเตอร์ จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46 และทีมงานประจำทีมกีฬาฟุตบอล จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 9.46

6.1.2 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลี้ยงบอล การรับบอล การส่งบอล และการครองบอล ตามลำดับ

6.1.3 สภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น การเลี้ยงบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ทุกข้อมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก สามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ นักกีฬาสามารถเลี้ยงบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก นักกีฬาสามารถเลี้ยงบอลด้วยข้างเท้าด้านใน นักกีฬามีทักษะในการเลี้ยงบอล นักกีฬาเลี้ยงบอลด้วยความเร็วตามเวลาที่กำหนดได้ นักกีฬาสามารถเลี้ยงบอลผ่านสิ่งกีดขวางที่กำหนดได้ นักกีฬาสามารถเลี้ยงสลับเท้าซ้าย-ขวาได้ และการมีส่วนร่วมในกิจกรรมสังคม โดยการแสดงความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เสียสละทรัพย์สินหรือแรงงานของตนต่อส่วนรวม ตามลำดับ

6.1.4 สภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น การครองบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นักกีฬามีทักษะในการครองบอล นักกีฬามีการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหา ในการครองบอล และนักกีฬาสามารถครองบอลได้ จนถึงเป้าหมายที่กำหนด นักกีฬาสามารถครองบอลได้ดี และนักกีฬาเลือกทักษะการครองบอล ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ตามลำดับ

6.1.5 สภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น การรับบอลโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นักกีฬาสามารถรับบอลด้วยข้างเท้าด้านใน นักกีฬาสามารถรับบอลด้วยการพักอก และนักกีฬามีการคิด วิเคราะห์ แก้ปัญหาในการรับบอล

นักกีฬาที่มีทักษะในการรับบอลที่ดี นักกีฬาสามารถรับบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก นักกีฬาสามารถรับบอลด้วยหลังเท้า และนักกีฬาสามารถใส่ศีรษะในการรับบอล ตามลำดับ

6.1.6 สภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น การส่งบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ นักกีฬาที่มีความสามารถส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านใน นักกีฬาสามารถส่งบอลไปยังเป้าหมายที่กำหนดให้ และนักกีฬาสามารถส่งบอลไปยังเป้าหมายที่กำหนดให้ นักกีฬาที่มีทักษะในการส่งบอลที่ดี นักกีฬาแสดงลักษณะท่าทาง ในการส่งบอล ที่ถูกต้อง นักกีฬามีความแม่นยำในการส่งบอลให้กับเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาสามารถส่งบอลไปยังเป้าหมายได้ด้วยความเร็ว นักกีฬาสามารถส่งบอลด้วยหลังเท้า และนักกีฬาสามารถส่งบอลด้วยข้างเท้าด้านนอก ตามลำดับ

6.2 ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น จากการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอล 4 ทักษะ ประกอบด้วย การเลี้ยงบอล การครองบอล การรับบอล และการส่งบอล พบว่า การพัฒนาทักษะด้วยฉันทะ ควรฝึกพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดความรักความพึงพอใจ มีความมั่นใจขณะบอลอยู่กับเท้า สร้างบรรยากาศให้นักกีฬารู้สึกดี มีความสุข เมื่อบอลอยู่ในการครอบครองไม่ยอมไม่ยอมเสียบอลโดยง่าย รักษาลูกฟุตบอลในตำแหน่งของตนเองให้ได้ การพัฒนาทักษะการเล่นด้วยวิริยะ ควรพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดการฝึกซ้อมซ้ำๆ และสร้างความมั่นใจ กล้าตัดสินใจกล้าแสดงออกมีความภาคภูมิใจในตัวเองความขยันในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มขนาดกล้ามเนื้อร่างกายแข็งแรง พัฒนาทักษะด้วยจิตตะ พัฒนาให้นักกีฬาที่มีทักษะในการเล่นเป็นทีม มีการเตรียมพร้อมในการซ้อม การเอาใจใส่ดูแลอุปกรณ์สนาม การกิน และการพักผ่อนสม่ำเสมอ มีความรับผิดชอบตำแหน่ง ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และการพัฒนาทักษะ ด้วยวิมังสา มีการกำหนดเป้าหมายวางแผนการพัฒนาทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง ฝึกคิดวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง นำมาฝึกซ้อม

6.3 แนวทางการพัฒนาการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลนักกีฬาฟุตบอล ของวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น มีดังนี้

6.3.1 ฉันทะ คือความรักความพอใจปลุกฝังให้นักกีฬารักฟุตบอลอยากมาซ้อมฟุตบอลทุกวันสร้างบรรยากาศให้เกิดความสนุกสนานและนำไปใช้ได้ผลการแข่งขันที่ดีจริงเพื่อสร้างความมั่นใจ และสะสมประสบการณ์ทีละน้อยเพื่อต่อยอดในอนาคต การทำสิ่งใด ที่เกิดจากรักความชอบมีความรู้สึกร่วมได้ว่า จะทำได้ดีหรือไม่ดีอย่างน้อย ย่อมเกิดการเรียนรู้พัฒนา เพราะเขาจะทำสิ่งนั้นซ้ำๆบ่อยๆ มีความสามารถพัฒนาได้เร็ว ก็ถือเป็นกำไร จากการลงทุนด้วยตนเอง และการสร้างคนที่มีแรงบันดาลใจรักในกีฬาฟุตบอลทุ่มเท พวกเขา จะมีความรัก และความพึงพอใจ ในกีฬาเป็นอย่างดี ทำให้ประสบความสำเร็จได้โดยง่าย

6.3.2 วิริยะ การฝึกซ้อมและฝึกทักษะให้นักกีฬาได้เห็นข้อผิดพลาดของตนเอง และเรียนรู้จากข้อผิดพลาดของตนเอง เพื่อเป็นแรงกระตุ้นให้นักกีฬาไม่หยุดซ้อม ไม่หยุดพัฒนา มีเป้าหมายในการฝึกซ้อมในทุกๆ วัน ความขยันหมั่นเพียรทำให้การเรียนรู้ของชีวิตมีความสมบูรณ์แบบ โดยเฉพาะกีฬาฟุตบอล ฝึกซ้อม เป็นประจำ ด้วยความหมั่นเพียรซึ่งเป็นหนทางหลักไปสู่ความสำเร็จของการเล่นฟุตบอล และต้องมีความมั่นใจในความขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อมว่าการขยันฝึกซ้อมจะไม่น่าเป็นหมั่นเปล่าสำหรับคนที่มีความพากเพียรอดทน สักวันเขาจะประสบความสำเร็จได้ด้วยความเพียรหมั่นฝึกซ้อม

6.3.3 จิตตะ ควรปลุกฝังความรับผิดชอบต่อหน้าที่หลักของตนเอง รับผิดชอบเป็นทีมไม่กล่าวโทษเพื่อนร่วมทีม และร่วมกันยอมรับในทุกๆ ข้อผิดพลาดเพื่อแก้ไขร่วมกัน มีวิธีการคิดตั้งมั่นมีความตั้งใจในการเล่นอยู่เสมอมีความรับผิดชอบในการกระทำของตนเองมีสติที่อยู่ตลอดเวลา จิตใจที่ดีมีทัศนคติที่ดีคือส่วนสำคัญในความสำเร็จเช่นไม่น้อยใจเสียใจ เมื่อเล่นไม่ได้

อย่างใจ หรือไม่ได้ลงเล่นตั้งใจซ้อม กินอาหารดีพักผ่อนดีทำตัวเป็นมืออาชีพทำให้มีโอกาสประสบความสำเร็จได้สูง และตรงต่อเวลามีระเบียบวินัยรับผิดชอบโดยเฉพาะในตำแหน่งการเล่นของตนเอง

6.3.4 วิมังสา ควรพัฒนาทักษะให้นักกีฬา เข้าใจในจังหวะของเกมไม่มีเกมไหนที่เราจะวิ่งได้ตลอดบุกได้ตลอด หรือจะตั้งรับตลอดทุกๆ เกม จะมีจังหวะของมัน ปลุกฝังให้ทุกคนมีความเข้าใจเดียวกัน รู้ก็รู้ด้วยกันด้วยวิธีการเดียวกัน รับก็รับด้วยกันด้วยวิธีการที่ฝึกซ้อมกันมา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้พลังกำลังเพียงอย่างเดียว ไม่เพียงพอสำหรับกีฬา การมีสติปัญญา และเปี่ยมด้วยพลังกำลัง ก็คือส่วนผสมแห่งความสำเร็จ และนำผลแข่งขันมาวิเคราะห์ตนเอง วิเคราะห์ที่ทีมและทำการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การเล่นดียิ่งขึ้น เชื่อมั่นในความคิดของตนเอง เชื่อมั่นว่า ทำได้เชื่อในความรู้ความสามารถของตนเอง ในการยกระดับการเล่นกีฬาซึ่งจะทำให้เกิดการวิเคราะห์การใช้ปัญหาพินิจพิจารณาในประเด็นต่างๆ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

7. อภิปรายผล

จากสรุปผลการวิจัย แนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬาฟุตบอล โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลี้ยงบอล การรับบอล การส่งบอล และการครองบอล ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับ ชัยพิพัฒน์ นิสิตธิชัย (2564) สภาพทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 สำหรับนักกีฬาฟุตบอล โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรีในภาพรวม พบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก แต่ข้อที่มีปัญหามากที่สุด คือ การเตะลูกฟุตบอล เพราะว่า ทักษะฟุตบอลพื้นฐานการเล่นฟุตบอลของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน ซึ่งทุกคนจะต้องเรียน ฝึกพื้นฐานกีฬาฟุตบอล แบบเดียวกัน เพื่อที่จะได้มีพื้นฐานที่ใกล้เคียง อีกทั้งยังสอดคล้องกับบุทัย สงวนพงศ์ (2544) ผลการวิจัยพบว่า การเตะลูกบอลเป็นทักษะที่สำคัญยิ่ง เพราะการเล่นฟุตบอลส่วนใหญ่ต้องใช้เท้าเตะลูกบอลส่งไปยังเพื่อนร่วมทีมหรือเพื่อยิงประตูคู่แข่ง การเตะลูกบอลมีหลายแบบหลายวิธี ผู้เล่นที่มีความชำนาญจะเลือกเตะลูกด้วยวิธีไหนก็ได้ ที่เห็นว่า เหมาะสมกับโอกาสนั้นๆ ส่วนด้านการเลี้ยงลูกฟุตบอล เพราะว่า ทักษะฟุตบอลพื้นฐานการเล่นลูกฟุตบอลของแต่ละคนมีไม่เท่ากัน ซึ่งบางคนเลี้ยงลูกฟุตบอลได้เฉพาะข้างเท้าข้างที่ถนัดข้างเดียว หรืออีกบางคนสามารถที่จะเลี้ยงลูกฟุตบอลได้ทั้งสองเท้า ซึ่งทุกคนจะต้องเรียน ฝึกพื้นฐานแบบเดียวกัน เพื่อที่จะได้มีพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน สันติ สิทธิจินดา (2556) กล่าวว่า การโหม่งลูกบอล คือ การใช้หน้าผาก เล่นลูกบอลขณะที่ลูกบอลกำลังลอยในอากาศ เนื่องจากหน้าผากเป็นอวัยวะที่แข็งแกร่งที่สุดของศีรษะและ สมอไม่ได้รับการกระทบกระเทือน สามารถมองเห็นลูกบอลได้ง่าย ควบคุมลูกบอลได้ดี การที่ลูกบอล ลอยมาในอากาศไม่ว่าใครจะได้ครอบครองลูกบอล จำเป็นต้องรีบเล่นเพื่อการแย่งชิงลูก โดยสามารถ ส่งต่อให้เพื่อนร่วมทีมและยังสามารถยิงประตูได้ โดยมีจุดมุ่งหมายของการโหม่งบอล ดังนี้ เพื่อส่งให้เพื่อนร่วมทีม เพื่อการสกัดหรือป้องกัน เพื่อการแย่งชิงครอบครองลูกบอล เพื่อการยิงประตู เป็นต้น

8. สรุปผล

สรุปผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการฝึกทักษะกีฬาฟุตบอลของนักกีฬา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับมาก และสามารถเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยความคิดเห็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การเลี้ยงบอล การรับบอล การส่งบอล และการครองบอล ตามลำดับ และผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น จากการใช้หลักอิทธิบาท 4 ในการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลนักกีฬาฟุตบอล 4 ทักษะ ประกอบด้วย การเลี้ยงบอล การครองบอล การรับบอล และการส่งบอล พบว่า การพัฒนาทักษะด้วยฉันทะ (passion) ควรฝึกพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดความรักความพึงพอใจ มีความมั่นใจขณะบอลอยู่กับเท้า

สร้างบรรยากาศให้นักกีฬารู้สึกดี มีความสุข การพัฒนาทักษะการเล่นด้วยวิริยะ (Grit) ควรพัฒนาทักษะให้นักกีฬาเกิดการฝึกซ้อมซ้ำๆ และสร้างความมั่นใจ กล้าตัดสินใจกล้าแสดงออกมีความภาคภูมิใจในตัวเองความขยันในการฝึกซ้อมเพื่อเพิ่มขนาดกล้ามเนื้อร่างกายแข็งแรง การพัฒนาทักษะด้วยจิตตะ (focus) พัฒนาให้นักกีฬามีทักษะในการเล่นเป็นทีม มีการเตรียมพร้อมในการซ้อม มีความรับผิดชอบตำแหน่ง ที่ตนเองได้รับมอบหมาย และการพัฒนาทักษะด้วยวิมังสา (monitoring) มีการกำหนดเป้าหมายวางแผนการพัฒนาทุกๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง ฝึกคิดวิเคราะห์เพื่อหาสาเหตุข้อแก้ไขต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง นำมาฝึกซ้อม

จากการวิจัย เรื่องแนวทางการพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 ของนักกีฬาฟุตบอล วิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะผลการวิจัย ดังนี้

8.1 ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

8.1.1 สโมสรควรนำแนวทางการพัฒนาทักษะนี้ไปปฏิบัติ โดยกำหนดกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อให้นักกีฬาฟุตบอลได้มีการพัฒนาด้านทักษะเพิ่มขึ้น

8.1.2 ควรมีการทำความเข้าใจถึงความสามารถของแต่ละบุคคล เพื่อให้การฝึกฝนทักษะการเล่นกีฬาฟุตบอลมีศักยภาพที่ดีมากยิ่งขึ้น และตรงตามความถนัดของนักกีฬาแต่ละคน

8.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรศึกษาเรื่อง แนวทางส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 สำหรับนักกีฬาฟุตบอลทีมอื่นๆ ให้ครอบคลุมในจังหวัดขอนแก่น และใกล้เคียง

8.2.2 ควรวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมทักษะการเล่นกีฬาด้วยหลักอิทธิบาท 4 สำหรับนักกีฬาประเภทอื่น

9. เอกสารอ้างอิง

- กชพรรณ ณีวงษ์. (2562). **สภาพและปัญหาการเตรียมทีมกีฬาฟุตบอลของจังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- กรุงไท นพรัตน์. (2563). **เศรษฐศาสตร์การเมืองของฟุตบอลไทย**. ดุษฎีนิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิตสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมืองและการบริหารจัดการ คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์.
- คณะกรรมการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. (2563). **แผนการปฏิรูปประเทศด้านวัฒนธรรม กีฬา แรงงานและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (ฉบับปรับปรุง)**. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2566
เว็บไซต์ https://artsandculture.mju.ac.th/government/2011119104834_artsandculture/Doc_25650615102909_249077.pdf.
- จักรพันธ์ ทิพย์โอสถ. (2564). **คุณลักษณะที่พึงประสงค์ของผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีประสิทธิภาพตามทัศนะของเจ้าหน้าที่ทีมและนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกรณีศึกษากีฬารักบี้ฟุตบอล**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตสุพรรณบุรี.
- ชัยพิพัฒน์ นิสิตธิชัย (2564). **แนวทางการส่งเสริมทักษะการเล่นฟุตบอลด้วยหลักอิทธิบาท 4 สำหรับนักกีฬาฟุตบอลโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดนนทบุรี**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2550). **การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS**. กรุงเทพฯ: วีอินเตอร์พรีนทร์.

- ธีรพล ศรีเปื้อนบัว. (2566). **สุขด้วยธรรม “อิทธิบาท 4” ธรรมแห่งความสำเร็จของงาน**. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2566.
เว็บไซต์ <https://news.stou.ac.th/2023/01/06/tham/>.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). **การวิจัยเบื้องต้น**. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิชิต ตงศิริกุล. (2563). **รูปแบบการพัฒนาศูนย์ฝึกนักกีฬาฟุตบอลในโรงเรียนเพื่อความเป็นเลิศ**. คุษุณินิพนธ์หลักสูตรปริญญา
คุษุณินิพนธ์ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมเด็จพระพุทธโฆษาจารย์ (ป. อ. ปยุตโต). (2561). **การเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน**. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2566
เว็บไซต์ <https://www.watnyanaves.net/th/book-reading/27/5>.
- สารัช ชำนิศาสตร์. (2564). **การพัฒนาทักษะการเล่นฟุตบอลตามหลักพลละ 5 สำหรับนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1**. วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา
พุทธบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- สันติ สิทธิจินดา. (2556). **โครงการตาราวิชาการในโอกาสครบรอบปีที่ 9 ของการสถาปนา สถาบันการพลศึกษา พ.ศ. 2556**.
กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนสามัญ อาร์ ที พี พรินติ้ง.
- อภิวัฒน์ ปานทอง และคณะ. (2560). **การวางแผนระยะยาวสำหรับพัฒนานักกีฬา**. *วารสารบัณฑิตศึกษา*, 14(64); 15-22.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2544). **ฟุตบอล**. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์